

P6_TA(2009)0062

Szociális gazdaság

Az Európai Parlament 2009. február 19-i állásfoglalása a szociális gazdaságról (2008/2250(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az EK szerződés 3., 48., 125–130. és 136. cikkére,
- tekintettel az európai szövetkezet (SCE) statútumáról szóló, 2003. július 22-i 1435/2003/EK tanácsi rendeletre¹, valamint az európai szövetkezet statútumának a munkavállalói részvétel tekintetében történő kiegészítéséről szóló, 2003. július 22-i 2003/72/EK tanácsi irányelvre²,
- tekintettel a belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre³,
- tekintettel a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásokról szóló, 2008. július 15-i 2008/618/EK tanácsi határozatra⁴,
- tekintettel a szociális védelemről és a társadalmi integrációról szóló 2008. évi együttes jelentésre irányuló javaslatról szóló, 2008. január 30-i bizottsági közleményre (COM(2008)0042), a közös jelentésre irányuló javaslatról szóló bizottsági közleményt kísérő munkadokumentumra (SEC(2008)0091), valamint az Európai Tanács 2008. március 13-14-i tavaszi ülésének elnökségi következtetéseiben elfogadott 2007/2008-as közös foglalkoztatási jelentésre,
- tekintettel az alternatív, szociális gazdaságról szóló, 1994. május 6-i állásfoglalására⁵,
- tekintettel a szövetkezeteknek a nők foglalkoztatásának növelésében betöltött szerepéről szóló, 1998. szeptember 18-i állásfoglalására⁶,
- tekintettel a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem európai évéről (2010) szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatra vonatkozó 2008. június 17-i álláspontjára⁷,
- tekintettel a mindenki számára biztosítandó tisztességes munka ösztönzéséről szóló, 2007. május 23-i állásfoglalására⁸,

---

¹ HL L 207., 2003.8.18., 1. o.

² HL L 207., 2003.8.18., 25. o.

³ HL L 376., 2006.12.27., 36. o.

⁴ HL L 198., 2008.7.26., 47. o.

⁵ HL C 205., 1994.7.25., 481. o.

⁶ HL C 313., 1998.10.12., 234. o.

⁷ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0286.

⁸ HL C 102. E, 2008.4.24., 321.o.

- tekintettel az EU-ban a társadalmi integráció előmozdításáról és a szegénység – a gyermekszegénységet is ideértve – elleni küzdelemről szóló 2008. október 9-i állásfoglalására¹,
- tekintettel az európai szövetkezetek támogatásáról szóló 2004. február 23-i bizottsági közleményre (COM(2004)0018),
- tekintettel az önkéntes szervezetek és alapítványok Európában betöltött szerepének támogatásáról szóló 1997. június 4-i bizottsági közleményre (COM(1997)0241), valamint az önkéntes szervezetekről és alapítványokról szóló, 1998. július 2-i parlamenti állásfoglalásra²,
- tekintettel „A helyi foglalkoztatási kezdeményezések: az Európai Foglalkoztatási Stratégia helyi dimenziója” című 2000. április 7-i bizottsági közleményre (COM(2000)0196),
- tekintettel az Európai Foglalkoztatási Stratégia helyi dimenziójának erősítéséről szóló 2001. november 6-i bizottsági közleményre (COM(2001)0629), valamint az ezt követő 2002. július 4-i parlamenti állásfoglalásra³,
- tekintettel az Európai Szociális és Gazdasági Bizottság által a szociális gazdasággal kapcsolatban kiadott véleményekre, különösen „A szociális gazdaság és az egységes piac”⁴, „Gazdasági diverzifikáció a csatlakozó országokban – a kkv-k és a szociális gazdaság vállalkozásainak szerepe”⁵, valamint „A KKV-k és a szociális gazdaság vállalkozásainak alkalmazkodóképessége a gazdasági dinamizmus által kikényszerített változásokhoz”⁶ című véleményekre,
- tekintettel a gazdasági és társadalmi kohézió előmozdítása érdekében vállalt önkéntesség szerepéről szóló, 2008. április 22-i állásfoglalására⁷,
- tekintettel az „Európai szociális modell a jövő számára” című, 2006. szeptember 6-i állásfoglalására⁸,
- tekintettel a „Megújított szociális menetrend: Lehetőségek, hozzáférés és szolidaritás a XXI. századi Európában” című, 2008. július 2-i bizottsági közleményre (COM(2008)0412),
- tekintettel a Bizottság „A szociális Európa érdekében tett kötelezettségvállalás megújítása: A szociális védelemre és a társadalmi integrációra irányuló nyitott koordinációs módszer megerősítése” című 2008. július 2-i közleményére (COM(2008)0418) és az általános érdekű szociális szolgáltatásokról szóló azonos dátumú első kétéves jelentésre (SEC(2008)2179),

---

¹ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0467.

² HL C 226., 1998.7.20., 66. o.

³ HL C 271. E, 2003.11.12., 593. o.

⁴ HL C 117., 2000.4.26., 52. o.

⁵ HL C 112., 2004.4.30., 105. o.

⁶ HL C 120., 2005.5.20., 10. o.

⁷ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0131.

⁸ HL C 305. E, 2006.12.14., 141. o.

- tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
- tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére és a Gazdasági és Monetáris Bizottság véleményére (A6-0015/2009),
- A. mivel az európai szociális modell elsősorban a szociális gazdaság által nyújtott magas szintű szolgáltatásokra, termékekre és munkahelyekre, valamint a szociális gazdaságban érdekelt szereplők tervezési és innovációs képességére támaszkodik,
- B. mivel a szociális gazdaság az európai szociális és jóléti modell alapvető elveivel összhangban lévő szociális paradigmán alapul, valamint mivel a szociális gazdaság kulcsszerepet tölt be az európai szociális és jóléti modell fenntartásában és megerősítésében számos közérdekű szociális szolgáltatás előállításának és kínálatának szabályozása révén,
- C. mivel ennél fogva a szociális gazdasági modelleket az EU politikákat átszövő, a gazdasági növekedési, foglalkoztatási, képzési és személyi szolgáltatásokra vonatkozó célok teljesítésére kell alapozni,
- D. mivel egy társadalom gazdagságának és egyensúlyának fő forrása a sokféleségben rejlik, és mivel a szociális gazdaság aktívan hozzájárul e sokféleséghez, tökéletesítve és megerősítve az európai szociális modellt és olyan sajátos vállalkozási modellt teremtve, amelynek révén a szociális gazdaság hozzá tud járulni a stabil és fenntartható növekedéshez,
- E. mivel a szociális gazdaság értékei erőteljesen összhangban vannak a társadalmi integráció európai uniós szintű közös céljaival, és mivel ehhez hozzá kell kapcsolni a megfelelő foglalkoztatást, a képzést és a visszailleszkedést; mivel a szociális gazdaság bizonyította, hogy képes jelentősen javítani a hátrányos helyzetű emberek társadalmi helyzetét (mint azt például a Nobel-díjas Mohammed Yunus professzor által kigondolt mikrohitel-szövetkezetek is tanúsították, amelyek a pénzügyi integráció megkönnyítésével növelték a nők befolyását), és hogy jelentős szociális innovációs kapacitással rendelkeznek, arra ösztönözve a nehézséggel küzdőket, hogy saját szociális problémáikra megoldásokat találjanak (például a szakmai és a magánélet összeegyeztethetősége, a nemek közötti egyenlősége, a családi élet minősége, valamint a gyermekek, az idősek és a fogyatékkal élők gondozása tekintetében),
- F. mivel a szociális gazdaság az összes európai vállalkozás 10%-át foglalja magában, ami 2 millió vállalkozást és a teljes foglalkoztatás 6%-át jelenti, és mivel – főként annak köszönhetően, hogy tevékenységei természetüknél fogva nem áthelyezhetők – nagy lehetőségek rejlenek benne a stabil foglalkoztatás megteremtése, illetve fenntartása szempontjából,
- G. mivel a szociális gazdasági vállalkozások rendszerint a fenntartható gazdasági modellhez hozzájáruló kis- és középvállalkozások (kkv-k), amely modellben az egyén fontosabb, mint a tőke, és mivel az ilyen vállalkozások gyakran aktívak a belső piacon, ezért biztosítani kell, hogy tevékenységeik megfeleljenek a vonatkozó jogszabályoknak,
- H. mivel a szociális gazdaság olyan sajátos vállalkozásszervezési és/vagy jogi formákon keresztül fejlődött ki, mint a szövetkezetek, a kölcsönös társulások, a szövetségek, a

szociális vállalkozások és szervezetek, az alapítványok, illetve az egyes tagállamokra jellemző sajátos vállalkozási formák; mivel ezeket a különböző országokban hol „szolidáris gazdaságnak”, hol „harmadik ágazatnak”, hol „harmadik platformnak” vagy „harmadik szektornak” nevezik, és bár ezeket nem minden tagállamban jellemzik a szociális gazdaság részeként, az Európai Unióban mindenütt megtalálhatók azonos jellegzetességeket mutató, hasonló tevékenységek,

- I. mivel a közösségi finanszírozáshoz jutás előtti bürokratikus akadályok csökkentése érdekében a szociális gazdaság részét képező bizonyos szervezettípusok státútumát európai uniós szinten kellene elismerni, figyelembe véve a belső piaci szabályokat,
- J. mivel a szociális gazdaság által létrehozott vállalkozási modellt nem mérete vagy sajátos tevékenységi területe határozza meg, hanem a közös értékek tisztelete: a demokrácia és a társadalmi szereplők, az egyének és a szociális célok elsőbbsége a profittal szemben; a szolidaritás és a felelősség elveinek védelme és alkalmazása; a szolgáltatásokat használó tagok érdekeinek összehangolása a közérdekkel; a tagok által gyakorolt demokratikus irányítás; az önkéntes és nyitott tagság; az autonóm gazdálkodás és az állami hatóságokkal szembeni függetlenség; és a többletbevételek jelentős részének a fenntartható fejlődési célok és a tagoknak nyújtott szolgáltatások megvalósítására a közérdekhez igazodó módon történő mozgósítása,
- K. mivel a szociális gazdaság – egyre fontosabb szerepe ellenére – még kevésbé ismert és gyakran érik helytelen technikai megközelítésből eredő kritikák; mivel az EU-ban és némely tagállamokban a szociális gazdaság előtt álló egyik legfontosabb akadály annak intézményi láthatatlansága, ami a nemzeti számviteli rendszerek sajátosságainak tudható be,
- L. mivel az Európai Parlament szociális gazdasággal foglalkozó képviselőcsoportok közötti munkacsoportja részletesen foglalkozott e témával,

Általános megjegyzések

1. hangsúlyozza, hogy a szociális gazdaság a hasznosságot a szolidaritással ötvözve alapvető fontosságú szerepet játszik az európai gazdaságban, minőségi munkahelyeket teremtve, valamint megerősítve a társadalmi és területi kohéziót, az aktív polgári részvételt, a szolidaritást, a fenntartható fejlődést, és a szociális, környezetvédelmi és technológiai innovációt;
2. megállapítja, hogy a szociális gazdaság mind szimbolikusan, mind az elért eredmények tekintetében fontos szerepet tölt be az ipari és gazdasági demokrácia megerősítésében;
3. felismeri, hogy a szociális gazdaság csak abban az esetben virágozhat és aknázhatja ki a benne rejlő lehetőségeket, ha megfelelő politikai, jogalkotási és operatív körülmények övezik, tekintettel a szociális gazdaság intézményeinek sokféleségére, egyedi tulajdonságaira;
4. úgy véli, hogy a versenyszabályokat nem szabad ugyanúgy alkalmazni a szociális gazdasági vállalkozásokra, mint más vállalkozásokra, valamint hogy egyedi értékeik elismerésén alapuló biztonságos jogi keretre van szükségük annak érdekében, hogy a többi vállalkozással egyenlő versenyfeltételek mellett működhessenek;

5. hangsúlyozza, hogy egy olyan gazdasági rendszer, amelyben a szociális gazdasági vállalkozások jelentősebb szerepet játszanak, csökkentheti a pénzügyi piacokon végbemenő spekulációnak való kitettséget, amely piacokon néhány magánvállalkozás nem tartozik a részvényesi és a szabályozó testületi felügyelet hatálya alá;

A szociális gazdaság koncepciójának elismerése

6. emlékeztet arra, hogy a vállalkozási formák sokféleségét az EK-szerződésben, illetve az európai szövetkezet státútumának elfogadásával is elismerték;
7. emlékeztet arra, hogy a Bizottság az eddigiek során több alkalommal is elismerte a szociális gazdaság koncepcióját;
8. kéri a Bizottságot, hogy új szakpolitikai keretében mozdítsa elő a szociális gazdaságot és támogassa a szociális gazdaság „a vállalkozás eltérő megközelítése” koncepcióját – melynek elsődleges hajtóereje nem a pénzügyi nyereségesség, hanem a szociális hasznosság –, a jogi keretek kidolgozása során ügyelve a szociális gazdaság sajátosságainak megfelelő figyelembe vételére;
9. az a véleménye, hogy az Európai Uniónak és a tagállamoknak jogszabályaikban és politikáikban el kellene ismerniük a szociális gazdaságot és annak érdekelt feleit – a szövetkezeteket, a kölcsönös társulásokat, a szövetségeket és az alapítványokat; javasolja, hogy ezek az intézkedések foglalják magukban a hitel- és adókedvezményekhez és ösztönzőkhöz való könnyű hozzáférést, a szövetségek, alapítványok és kölcsönös társulások európai státútumának létrehozását, valamint egy testre szabott uniós finanszírozást – azon piaci és nem piaci ágazatokon belüli szociális gazdasági szervezetek működésének megfelelőbb támogatása érdekében, amelyeket a társadalmi hasznosság céljával hoztak létre;

Jogi elismerés: a szövetségek, alapítványok és kölcsönös társulások európai státútuma

10. megállapítja, hogy szükség van a szövetségek, kölcsönös társulások és alapítványok európai státútumainak elismerésére a szociális gazdaság részét képező vállalkozásokkal szembeni egyenlő bánásmód biztosítása érdekében a belső piaci szabályozás keretében; úgy véli, hogy az európai szövetség státútumáról és az európai kölcsönös társulás státútumáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletekre irányuló Bizottsági javaslat (COM(1991)0273) visszavonása komoly visszalépés a szociális gazdaság e formáinak az Európai Unió belüli fejlődése számára; sürgeti ezért a Bizottságot, hogy munkaprogramját ennek megfelelően vizsgálja felül;
11. felszólítja a Bizottságot, hogy az európai alapítvány státútumára vonatkozó, a 2008 végéig közzétett megvalósíthatósági tanulmány nyomán követése keretében készítsen hatástanulmányt az európai szövetség és az európai kölcsönös társulás státútumára vonatkozóan;
12. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat egy olyan jogi keret kidolgozására, amelyben elismerik a szociális gazdaság elemeit;
13. felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy az európai zártkörű társaság olyan társasági forma legyen, amelyet valamennyi vállalkozástípus elfogadhat;

14. felszólítja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki egyértelmű szabályokat annak megállapítására, hogy mely jogalanyok működhetnek jogszerűen szociális gazdasági vállalatokként, valamint a belépéssel kapcsolatos jogi akadályok bevezetésére, hogy csak a szociális gazdasági szervezetek részesülhessenek a szociális gazdasági vállalatokra irányuló finanszírozásból vagy a szociális gazdasági vállalatok ösztönzésére irányuló állami politikákból;

Statisztikai elismerés

15. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák a szociális gazdaság vállalkozásaira vonatkozó nemzeti statisztikai nyilvántartások létrehozását, illetve az intézményi szektorokhoz és tevékenységi ágazatokhoz kapcsolódó nemzeti szatellitszámlák bevezetését, és tegyék lehetővé ezen adatok eljuttatását az Eurostat rendszerébe, az egyetemeken rendelkezésre álló kompetenciák felhasználásával is;
16. hangsúlyozza, hogy a szociális gazdaság mérése kiegészíti a nonprofit intézmények mérését; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy mozdítsák elő az ENSZ nonprofit társaságokra vonatkozó kézikönyvét, valamint hogy készítsenek szatellitszámlákat, amelyek javítani fogják a nonprofit intézmények és a szociális gazdasági szervezetek láthatóságát;

Társadalmi partnerként való elismerés

17. támogatja, hogy a szociális gazdaság szereplőit az európai ágazati és ágazatközi társadalmi párbeszéd résztvevőiként is elismerjék, és javasolja, hogy mind a Bizottságnak, mind pedig a tagállamoknak erőteljesen ösztönözniük kell a szociális gazdaság szereplőinek a társadalmi egyeztetés és a civil párbeszéd folyamatába való fokozott bevonását;

A szociális gazdaság mint a lisszaboni stratégiai célok megvalósításának kulcsszereplője

18. megjegyzi, hogy a szociális gazdaság vállalkozásai és szervezetei hozzájárulnak a vállalkozói szellem megerősítéséhez, elősegítik a demokrácia megfelelőbb működését az üzlet világában, magukévá teszik a társadalmi felelősségvállalás kérdését és elősegítik a kiszolgáltatott helyzetű csoportok társadalmi beilleszkedését;
19. hangsúlyozza, hogy a szociális gazdaság munkaadói meghatározó szereplők a visszailleszkedésre nézve, és üdvözli a magas színvonalú, jó és stabil munkahelyek megteremtésére és megtartására tett, továbbá a munkatársakba való befektetésekkel kapcsolatos erőfeszítéseiket; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák és erősítsék a szociális gazdaságot jó munkaadóként betöltött szerepében, és tartsák tiszteletben különleges státuszát;
20. hangsúlyozza, hogy a szociális gazdaság segít a munkaerőpiacon meglévő három nagyobb egyensúlyhiány orvoslásában: ezek pedig a munkanélküliség, a munkahelyek bizonytalansága, valamint a munkanélküliek munkaerő-piaci kirekesztése; megállapítja, hogy a szociális gazdaság javítja a foglalkoztatottságot és olyan munkahelyeket teremt, amelyeket rendszerint nem helyeznek át, ami hozzájárul a lisszaboni stratégiai célok eléréséhez;
21. úgy ítéli meg, hogy a tagállamok részéről a szociális gazdaság vállalkozásainak

nyújtott támogatást valódi befektetésnek kell tekinteni, amely előmozdítja a szolidaritási rendszerek kialakítását, hogy megerősödhessen a közösségek és a helyi hatóságok szerepe a szociális politika fejlődésében;

22. úgy ítéli meg, hogy mérlegelni kell a szociális problémákat, bár jelen körülmények között nagyobb szükség van tettekre; úgy ítéli meg, hogy a szociális problémák nagy részére helyi megoldást kell találni, a konkrét helyzet és a konkrét problémák kezelése érdekében; úgy ítéli meg, hogy e lépések hatékonysága érdekében nélkülözhetetlenek a koordinációra vonatkozó szigorú szabályok, ami szoros együttműködést kíván az állami hatóságok és a szociális gazdaságot képviselő vállalkozások között;
23. megállapítja, hogy erős helyi kötődésük révén a szociális gazdaság vállalkozásai lehetővé teszik a polgárok, valamint regionális, nemzeti és európai képviseleti szerveik közötti szorosabb viszony kialakítását, és ily módon jelentősen hozzájárulhatnak a társadalmi kohézió tekintetében hatékony EU kormányzás megvalósításához; rendkívül pozitívnak ítéli meg a szociális gazdaság vállalkozásainak és szervezeteinek arra irányuló erőfeszítését, hogy az Európai Unió szintjén koordinációs platformokba tömörüljenek;
24. emlékeztet arra, hogy a szociális gazdaság kulcsszerepet tölt be a lisszaboni stratégia fenntartható fejlődésre és a teljes foglalkoztatás teljesítésére vonatkozó céljai elérésében, mivel szembeszáll a munka piacán jelentkező számos egyensúlyhiánnyal, különösen elősegítve a nők foglalkoztatását, gondozási és ellátási jellegű szolgáltatásokat teremt és biztosít (mint a szociális, egészségügyi és társadalombiztosítási szolgáltatások), azon túl, hogy szociális és gazdasági szövetet hoz létre és tart fenn, így hozzájárul a helyi fejlődéshez és a társadalmi kohézióhoz;
25. úgy véli, hogy az Európai Uniónak intézkedéseket kell tennie a szociális gazdaság kereteinek létrehozása érdekében, mivel ennek révén fokozódna a helyi és az uniós versenyképesség, valamint az innovációs kapacitás, tekintettel arra, hogy a szociális gazdaság képes a stabilitás megvalósítására a jellemzően ciklikus gazdaságok keretén belül adott esetben a nyereség helyben történő újbóli beruházása és újraelosztása, a vállalkozói kultúra támogatása, a gazdasági tevékenységek helyi igényekhez való igazítása, a veszélyeztetett, így például a kézműipari tevékenységek fenntartása, valamint a társadalmi tőke előállítása révén;
26. felkéri az illetékes hatóságokat és az ágazati szereplőket a nők szociális gazdaságban játszott szerepének értékelésére és érvényesítésére, mind mennyiségi, mivel az ágazat minden területén – beleértve a társasági és önkéntes tevékenységeket – elég magas a nők foglalkoztatásának aránya, mind pedig minőségi, a munkaszervezés és a szolgáltatások biztosítása szempontjából való vizsgálatára; aggodalmát fejezi ki, amiért a szociális gazdaságban is tartja magát a vertikális szegregáció, amely korlátozza a nőknek a döntéshozatali folyamatokban való részvételét;
27. kéri a tagállamok kormányait és a helyi hatóságokat, valamint az ágazati szereplőket, hogy segítsék elő és támogassák a szolgáltatások terén a szociális gazdaság ágazati szereplőinek és a szolgáltatások igénybe vevőinek együttműködését, kibővítve a részvétel, a konzultáció és a kölcsönös felelősségvállalás lehetőségét;
28. kéri a Bizottságot, hogy az állami támogatásokra vonatkozó politika felülvizsgálatakor vegye figyelembe a szociális gazdaság viszonyait, mivel a kisvállalkozások és a helyi

szinten működő szervezetek súlyos nehézségekbe ütköznek a forrásokhoz jutás tekintetében, különösen a jelenlegi pénzügyi-gazdasági válság idején; ezen felül felkéri a Bizottságot, hogy ne gördítsen akadályokat a társasági és adózási állami rendelkezések elé, amit a kölcsönösség, a társasági demokrácia, a tulajdon több generáción való átadása, az osztatlan tartalékok, a szolidaritás, a munka- és vállalati etika elve alapján működő bankszektorbeli és nagykereskedelmi szövetkezeteknek irányoznak elő;

29. hangsúlyozza, hogy a szociális gazdaság vállalkozásainak egy része mikrovállalkozás és olyan kis- és középvállalkozás, amely nem feltétlenül rendelkezik a belső piacon való működéshez és a nemzeti, illetve európai programokban való részvételhez szükséges forrásokkal, ezért olyan eszközök létrehozását javasolja, amelyek révén jobban hozzá tudnak járulni az Európai Unió fenntartható gazdasági fejlődéséhez, valamint gazdasági válság esetére javasolja a vállalatok munkavállalói tulajdonban lévő vállalkozásokká való átalakulása lehetőségének megkönnyítését;
30. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki a potenciális és már meglévő szociális vállalatokra irányuló, pénzügyi támogatást, tájékoztatást, tanácsot és képzést kínáló programokat, valamint hogy egyszerűsítsék az alapítási folyamatot (beleértve a cégalapítási tőkekövetelmények csökkentését) annak érdekében, hogy segítsék őket megbirkózni egy egyre inkább globalizálódó és jelenleg pénzügyi válsággal sújtott gazdasággal;
31. hangsúlyozza, hogy a szociális gazdasági vállalatok több nehézséget tapasztalnak, mint a nagyvállalkozások például a szabályozási terhek kezelése, a finanszírozás megszerzése, valamint az új technológiához és az információhoz való hozzáférés tekintetében;
32. hangsúlyozza a szociális gazdaság fontosságát a közérdekű szolgáltatások keretében; rámutat az állami–magán integrált hálózatok létrehozásának hozzáadott értékére, azonban olyan veszélyekre is, mint pl. az állami közigazgatási szerveket terhelő költségek csökkentésén alapuló külső munkaerő bevonása önkéntesen végzett munka esetében is;
33. szorgalmazza, hogy a Bizottság folytassa az érintettekkel való párbeszédre és a kérdések tisztázására irányuló erőfeszítéseit, és továbbra is támogassa a tagállamokat a közérdekű szolgáltatások és a közérdekű szociális szolgáltatások vonatkozásában, valamint hogy alkalmazza a kapcsolt mutató módszerét;

A célok megvalósításához szükséges eszközök

34. kéri, hogy a Bizottság biztosítsa a szociális gazdaság jellemzőinek (céljainak, értékeinek és munkamódszereinek) figyelembe vételét az európai szakpolitikák kidolgozása során, és különösen kéri, hogy integrálja a szociális gazdaságot az egyéb, a társadalom, a gazdaság és a vállalkozások fejlesztésére irányuló politikáiba és stratégiáiba, elsősorban a kisvállalkozásokra vonatkozó európai szabályozási környezetben („kisvállalkozói törvény”) (COM(2008)0394); kéri, hogy végezzenek hatástanulmányokat a szociális gazdaság érintettsége esetén, valamint tartsák tiszteltben és helyezték előtérbe a szociális gazdaság érdekeit; sürgeti a Bizottságot, hogy ezenkívül újból vizsgálja meg a szociális gazdasággal foglalkozó, az illetékes főigazgatóságokat összekötő szolgálatközi osztály létrehozásának lehetőségét;

35. felkéri a Bizottságot annak biztosítására, hogy az európai kkv-k megfigyelőközpontja vizsgálataiba szisztematikusan vonja be a szociális gazdasági vállalkozásokat, és javaslataival segítse tevékenységüket és fejlődésüket; továbbá kéri, hogy a Bizottság tegye meg a megfelelő intézkedéseket, hogy a szociális gazdasági vállalkozások bekapcsolódhassanak az e-businesst előmozdító európai hálózatba és annak támogatásában részesülhessenek;
36. felszólítja a tagállamokat, hogy támogassák a kis- és közepes méretű szociális gazdasági szervezeteket a támogatástól való függés csökkentésére és a fenntarthatóság fokozására irányuló törekvésekkel;
37. felszólítja a Bizottságot, hogy a szociális gazdaságban részt vevő feleket kérje fel, hogy párbeszéd céljából csatlakozzanak állandó testületekhez, valamint vegyenek részt a szociális gazdasággal kapcsolatos kérdéseket is érintő magas szintű szakértői munkacsoportokban és működjenek együtt ezekkel; felhívja a Bizottságot, hogy vegyen részt a szociális gazdaság regionális, nemzeti és közösségi szintű képviselői struktúráinak megerősítésében, valamint hogy hozzon léte egy, a helyi hatóságok és a szociális gazdasági vállalatok közötti aktív partnerség előmozdítására irányuló jogi keretet;
38. felszólítja a Bizottságot, hogy mozdítsa elő a párbeszédet az állami ügynökségek és a szociális gazdaság képviselői között nemzeti és közösségi szinten is, és ilyen módon segítse elő a kölcsönös megértést és a mozdítsa elő legjobb gyakorlatokat;
39. felszólítja a Bizottságot, hogy támogassa az uniós szakértői csoportot a szektor szövetsége által létrehozott takarékszövetkezetekkel és más olyan pénzügyi szolgáltatókkal kapcsolatosan, amelyek érdekesek lehetnek a szociális gazdasági szervezetek számára, amely azt tanulmányozná, hogy ezek a különös szociális gazdasági jogalanyok hogyan teljesítettek eddig az EU-ban, különösen a jelenlegi globális hitel- és pénzügyi válságok során, valamint hogyan fogják elhárítani az ilyen jellegű, jövőbeli kockázatokat;
40. kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a szociális gazdasághoz kapcsolódó költségvetési tétel reaktiválásának lehetőségét;
41. szorgalmazza az új gazdasági és szociális modellekre irányuló kísérleteket előmozdító programok kidolgozását, kutatási keretprogramok kezdeményezését a szociális gazdasághoz kapcsolódó témák beillesztésével a hetedik keretprogram keretében zajló pályázati felhívásokba, a hivatalos statisztikai adatokra alkalmazható „szorzószám” bevezetésének megfontolását, valamint a gazdasági növekedés egyszerre minőségi és mennyiségi szempontú mérésére alkalmas eszközök bevezetését;
42. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a közösségi és nemzeti szakpolitikák kidolgozásának szempontjai közé vegyék fel a szociális gazdaság dimenzióját is, valamint érvényesítsék e szempontot a vállalkozások részére a kutatás, az innováció, a finanszírozás, a regionális fejlesztés és a fejlesztési együttműködés terén indított európai uniós programokban, továbbá támogassák az európai uniós, nemzeti és helyi köztisztviselők részére a szociális gazdasági képzési programok kidolgozását, valamint hogy biztosítsák a szociális gazdasági vállalkozásoknak a fejlesztésre és külkapcsolatokra irányuló programokhoz és intézkedésekhez való hozzáférését;

43. ösztönzi a tagállamokat olyan képzési projektek indítására a felső- és egyetemi oktatásban, valamint a szakképzésben, amelyeken keresztül átadják a szociális gazdaságra vonatkozó ismereteket és az annak értékein alapuló vállalkozói kezdeményezéseket;
44. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák az ágazatban a készségek és a szakértelem fejlesztését a szociális gazdaság által a munkaerő-piaci integrációban betöltött szerep fokozása érdekében;
45. felkéri a Bizottságot, hogy dolgozzon ki európai jogi keretet, amely kedvez a szociális gazdaság és a helyi hatóságok közötti területi partnerkapcsolatok építésének és fenntartásának, és határozza meg a szociális gazdaság elismerésére és értékelésére irányuló kritériumokat a fenntartható fejlődés és a közérdek előmozdítása érdekében;
46. felhívja a Bizottságot, hogy tüzze ki célul olyan feltételek létrehozást, amelyek elősegíthetik a szociális gazdaságba történő befektetéseket, nevezetesen befektetési alapokkal, garantált hitelek odaítélésével és támogatások révén;
47. felkéri a Bizottságot, hogy újból értékelje a következőket:
  - közleményét az európai szövetkezetek támogatásáról és az európai szövetkezet (SCE) státútumáról szóló 1435/2003/EK rendeletet;
  - a szövetségek és alapítványok Európában betöltött szerepének támogatásáról szóló közleményét;

o

o   o

48. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak, a Régiók Bizottságának és a Szociális Védelmi Bizottságnak.